

og skal ikke komme nærmere ind paa det nu. Endelig skal jeg endnu sige et Par Ord om den berømte Bejelling af Kanalen. Det er ganske vist, at det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet den Gang, og jeg kunde da akkurat lige saa godt have sagt, hvad jeg nu vil sige; men det forekommer mig, at Spørgsmaalet den Gang fremkom noget mal à propos under Behandlingen af Finansministerens Budget, saa der ikke var Anledning for mig til straks at rejse mig op og svare paa det. Sagen forholder sig omtrent saaledes som det ærede Medlem lod til at kende den af Beretningen i et Blad. Der har foreligget to Forslag for Krigsministeriet til Benyttelse af Kanalen. Det første drejede sig kun om at benytte Kanalen fra Lyngby til Frederiksdal, angik altsaa Sejlads over Lyngby Sø gennem Kanalen til Jurelsen op til Stemmeværket der. Saa vidt jeg kunne stønne, drejede det sig kun om Lyssejlad for at befordre Folk fra Stoven, fra Lyngby til Frederiksdal og omvendt. Efter Forhandlinger med Indenrigsministeriet, erklærede Krigsministeriet gennem Ingeniørkorpset, at det for sit Vedkommende intet havde derimod. Vi stillede blot som Betingelse med Hensyn til Kanalen, at den ikke skulde lide Skade, og at det Selskab, der sit Sejladsen, skulde overtage Vedligeholdelsen. Betaling forlangtes naturligvis ikke; thi naar Kanalen blev vedligeholdt, var der ingen Grund til at forlange Betaling. Det maa jo erindres, at Kanalen ikke er saaledes anlagt, at man kan leje den ud. Den støder jo op til Grunde, der besiddes af Lodbøjsere, som paa den Maade ogsaa eje Kanalen. Vi eje kun Kanalen, for saa vidt som vi have Servitutten fra de tilstødende Lodbøjsere, at de ikke maa genere den, gøre den smalle eller indskrænke den; heri bestaar hele vor Ejendomsret. Det vil det ærede Medlem kunne forstaa. Vi have ligeledes en Vandvej lige inden for Boldene fra Husum til Kalvebodstrand. Hvis der nu var et Stykke af denne Vej, som man ønskede at benytte, vilde det da ikke forekomme det ærede Medlem underligt, om vi tog Betaling derfor? Man vilde kun stille den Fordring, at de, som benyttede Bejen, skulde vedligeholde den, at den ikke maatte lide Skade; derimod vilde det virkelig være højt besynderligt, om man vilde tage Betaling for at føre et Stykke

paa Bejen. Altsaa det havde Krigsministeriet for sit Vedkommende ikke noget imod. Hvor vidt Ansøgeren vilde have erholdt Koncessionen, som, saa vidt jeg ved, maatte søges gennem Indenrigsministeriet, ved jeg ikke; thi ligesom den Sag var ved at blive bragt i Orden, kom der et nyt Projekt, i øvrigt fra den samme Mand — det var Justitsraad Garde. Nu vilde han have Koncession ikke alene paa den omtalte Del af Kanalen men paa hele Kanalen saa langt endog som til Emdrup, tror jeg, og han vilde, saa vidt jeg ved, transportere „Latrien“ fra Byen derud. Jeg maa sige, at for mig stod hele dette Projekt, da jeg læste det, som temmeligt fantastisk, idet der mange Steder er Stemmeværker, hvor Faldene ere betydelige, og der skulde altsaa være Jærnbanner. Der maatte saa Baadene med „Latrien“ sættes op paa Jærnbanen og føres et Stykke for igen at føres videre ad Kanalen og saa fremdeles. Denne Sag er under Forhandling, men hvor vidt denne er fremfærdet, ved jeg ikke. Jeg indrømmer, at jeg oprigtig talt ikke har stor Interesse for en Sag eller et Forslag, som jeg har betragtet som dødsfød fra Begyndelsen af. I hvert Tilfælde kan jeg sige, at for Kanalens Vedkommende kan det ikke skade noget, at der saa skal have Vand i den Del af Kanalen, som nu er tør — idet dens Bestemmelse kun er at være Kanal i Krigstid — det kunde jo for saa vidt være ganske heldigt, om man kunde saa Vand i den; men det maatte Koncessionsjøgeren saa aftale med de vedkommende Lodbøjsere, som nu have Enge der, hvor Kanalen er. Kan han opnaa nogen saadan Aftale, saa kunne vi ikke have noget imod det. Det, der generede mig lidt ved denne Behandling, var, at der ligesom fremkom en Insinuation fra det ærede Medlem om, at vi vilde stikke Pengene i Lommen, og at de ikke kom ind paa det rette Sted. Det havde det ærede Medlem ikke behovet at insinuere; thi det ærede Medlem kan jo se i Finanslooforslaget, hvad der kommer ind ved Beje af militære Ejendele, eller hvad man vil kalde det. Vi udleje Græsningen paa Bolden til Slet, og det gaar ind i Statskassen under den bestemte Konto. Sigt vi altsaa en Lejefgift her, vilde det naturligvis gaa sammesteds hen. Jeg tror, at det ærede Medlem ledes